

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta paplašinātā sastāvā)

2005. gada 14. aprīlī *

Lieta T-88/01

Sniace, SA, Madride (Spānija), ko pārstāv H. Baro Fuentess [*J. Baró Fuentes*],
M. Gomišs di Lianju i Boteija [*M. Gómez de Liaño y Botella*] un F. Rodrigess
Karetero [*F. Rodríguez Carretero*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un
H. Buendija Sjerra [*J. Buendía Sierra*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

ko atbalsta

Austrijas Republika, ko pārstāv H. Dosi [*H. Dossi*] un M. Burgštālers [*M. Burgstaller*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, dibināta *Heiligenkreuz im Lafnitztal* (Heiligenkroicā Lafnīctālē, Austrija),

un

Land Burgenland (Austrija),

kuras pārstāv U. Soltēss [*U. Soltész*], advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2000. gada 19. jūlija Lēmumu 2001/102/EK par Austrijas valsts atbalstu *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG* (OV 2001, L 38, 33. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja P. Linda [*P. Lindh*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*], Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*], P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 17. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas rašanās fakti

- ¹ *Sniace SA* (turpmāk tekstā — “prasītāja”) ir Spānijas sabiedrība, kuras galvenie darbības veidi ir mākslīgo un sintētisko šķiedru, celulozes, celulozes šķiedru (viskozes vistru), turpinātās poliamīda šķiedras, neaustā, kā arī nātrija sulfāta filca ražošana un pārdošana, mežu apsaimniekošana un elektroenerģijas kopražošana.

- 2 *Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā — “*LLG*”) ir Austrijas sabiedrība, Austrijas sabiedrības *Lenzing AG* filiāle, kas tai skaitā ražo viskozes šķiedras un to paveidus. *LLG* nodarbojas ar liocela — jauna veida šķiedras, ko ražo no tīras dabiskās celulozes, — ražošanu un pārdošanu. Šo šķiedru ražo arī Lielbritānijas sabiedrība *Courtalds plc*, ko tā pārdod ar nosaukumu “*Tencel*”.

- 3 1995. gadā *LLG* uzsāka liocela ražošanas rūpnīcas būvniecību industriālajā parkā *Heiligenkreuz-Szentgotthárd*, kas atrodas robežzonā starp Austriju un Ungāriju. Rūpnīca atrodas Austrijas zonas daļā, Burgenlandes zemē (*Land Burgenland*).

- 4 1995. gadā Austrijas valsts veidojums *Wirtschaftsbeteiligungs AG* (turpmāk tekstā — “*WiBAG*”) paziņoja Komisijai par savu nodomu piešķirt valsts atbalstu *LLG* investīciju projektam. Ar 1995. gada 30. augusta vēstuli Austrijas Republika informēja Komisiju, ka šo palīdzību piešķirtu reģionu atbalsta sistēmas Nr. N 589/95 ietvaros, kas atļauta ar Komisijas 1995. gada 3. augusta vēstuli. Ar 1995. gada 5. oktobra vēstuli Komisija informēja Austrijas Republiku, ka atsevišķs paziņojums par paredzēto atbalstu subsīdiju veidā nav vajadzīgs, jo tās attiecas uz atļautu atbalsta sistēmu, tomēr brīdinot nepiešķirt atbalstu *LLG* garantiju veidā, pirms par to iepriekš nav informēta Komisija.

- 5 1997. gada 21. aprīlī Austrijas iestādes nosūtīja Komisijai formulārus par līdzfinansējuma pieprasīšanu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) diviem lieliem investīciju projektiem industriālajā parkā, ko īstenotu *Business Park Heiligenkreuz GmbH* (turpmāk tekstā — “*BPH*”) un *Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbh* (turpmāk tekstā — “*WHS*”).

- 6 Ņemot vērā šajos formulāros, kā arī 1995. gadā starp Burgenlandes zemi un *LLG* noslēgtajā līgumā ietverto informāciju, Komisija pieņēma lēmumu vēlreiz izmeklēt lietu par *LLG* piešķirto atbalstu. Pēc tikšanās ar Austrijas iestādēm un vēstūļu apmaiņas ar tām Komisija nolēma ierakstīt šo lietu nepaziņotā atbalsta reģistrā. Pēc tam notika citas tikšanās un sarakste starp Komisiju un Austrijas iestādēm.
- 7 Ar 1998. gada 29. oktobra vēstuli Komisija informēja Austrijas valdību par savu 1998. gada 14. oktobra lēmumu uzsākt EK līguma 93. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — EKL 88. panta 2. punkts) paredzēto procedūru attiecībā uz dažādiem pasākumiem, ko Austrijas iestādes pieņēmušas par labu *LLG* (turpmāk tekstā — “lēmums par procedūras uzsākšanu”). Attiecīgie pasākumi bija šādi: valsts garantijas subsidijām un aizdevumam 50,3 miljonu EUR apmērā, labvēlīga cena EUR 4,4 par kvadrātmētru par 120 hektāriem industriālā zemes gabala un fiksētas cenas garantija komunālajiem pamatpakalpojumiem uz 30 gadiem. Komisija — atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas 1994. gada 13. aprīļa spriedumā apvienotajās lietās C-324/90 un C-342/90 Vācija un *Pleuger Worthington*/Komisija, *Recueil*, I-1173. lpp., noteiktajiem principiem — pieprasīja, lai Austrijas valdība paziņo tai noteiktu informāciju, kas ļautu Komisijai pārbaudīt šo pasākumu saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 8 Komisija — saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas 1994. gada 5. oktobra spriedumā lietā C-47/91 Itālija/Komisija, saukta “*Italgrani*”, *Recueil*, I-4635. lpp., 21.–24. punkts, noteiktajiem principiem — tāpat pieprasīja, lai Austrijas valdība nosūta tai informāciju, kas ļautu Komisijai novērtēt, vai uz noteiktiem citiem pasākumiem, ko ir pieņēmušas Austrijas iestādes par labu *LLG*, attiecas atļautās vai esošās atbalsta sistēmas. Publicējot šo vēstuli 1999. gada 13. janvāra “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” (OV C 9, 6. lpp.), pārējās dalībvalstis un ieinteresētās puses tika informētas par šīs procedūras uzsākšanu un aicinātas iesniegt savus iespējamus apsvērumus.

9 Austrijas valdība uz šo Komisijas vēstuli atbildēja ar 1999. gada 15. marta un 16. un 28. aprīļa vēstulēm. Apvienotā Karaliste un ieinteresētās trešās personas, tai skaitā arī prasītāja (ar 1999. gada 12. februāra vēstuli), iesniedza savus apsvērumus.

10 Pēc tam, kad Komisija bija pārbaudījusi informāciju, ko tai nosūtīja Austrijas iestādes, tā ar 1999. gada 14. jūlija vēstuli informēja Austrijas valdību par savu 1999. gada 23. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā — “Lēmums par procedūras paplašināšanu”) attiecināt atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam uzsākto procedūru uz četriem citiem pasākumiem, kas veikti par labu *LLG*. Ir runa par šādiem pasākumiem: *ad hoc* atbalsts, investējot 0,4 miljonus EUR zemes gabala iegādē, netiešā līdzdalība 21,8 miljoni EUR apmērā, kas uzsakāms tikai pēc 30 gadiem un kam jāienes 1 % gadā, atbalsts nenoteiktas summas apmērā uzņēmumam atbilstošas infrastruktūras izveidošanai un vides atbalsts 5,4 miljonu EUR apmērā, kas, iespējams, piešķirts, piemērojot sistēmu, kura neatbilst pastāvošajai atbalstu sistēmai. Komisija aicināja Austrijas valdību iesniegt savus apsvērumus. Publicējot šo vēstuli 1999. gada 4. septembra “Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī” (OV C 253, 4. lpp.), pārējās dalībvalstis un ieinteresētās personas tika informētas par procedūras paplašināšanu un aicinātas sniegt savus iespējamus apsvērumus. Austrijas valdība savus apsvērumus iesniedza ar 1999. gada 4. oktobra vēstuli. Apvienotā Karaliste un ieinteresētās trešās personas, tai skaitā prasītāja (ar 1999. gada 4. oktobra vēstuli), arī iesniedza savus apsvērumus. Ar 2000. gada 25. februāra vēstuli un 27. aprīļa vēstuli Austrijas valdība iesniedza papildu informāciju.

11 2000. gada 19. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2001/102/EK par Austrijas valsts atbalstu par labu *LLG* (OV 2001, L 38, 33. lpp.; turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”).

12 Šī lēmuma rezolutīvajā daļā teikts šādi:

“1. pants

Atbalsts, ko Austrija ir piešķirusi [...] (*LLG*), Hailigenkroica (*Heiligenkreuz*), sniedzot garantijas 35,80 miljonu EUR apmērā (komercbanku un valsts sektora banku konsorcija garantija 21,8 miljonu EUR apmērā un trīs [...] (*WHS*) garantijas 1,4 miljonu EUR, 10,35 miljonu EUR un 2,25 miljonu EUR apmērā] un ar zemes cenu 4,4 EUR par kvadrātmetru 120 ha industriālā zemes gabala iegādei, garantējot fiksēto cenu Burgenlandes zemes vārdā, lai nodrošinātu komunālo pakalpojumu sniegšanu, un sniedzot atbalstu nezināmā apmērā, izveidojot uzņēmumam atbilstošu infrastruktūru, neveido valsts atbalstu [EK] līguma 87. panta 1. punkta izpratnē.

2. pants

Atbalsts, ko Austrija ir piešķirusi *LLG*, sniedzot *WiBAG* garantiju 14,5 miljonu EUR apmērā, atbilst garantiju vadlīnijām, ko Komisija ir apstiprinājusi ar numuru N 542/95.

Vides atbalsts 5,37 miljonu EUR apmērā atbilst vides atbalsta vadlīnijām, ko Komisija ir apstiprinājusi ar numuru N 93/148.

3. pants

Individuālais atbalsts, ko Austrija ir piešķirusi atbalsta veidā 0,4 miljonu EUR apmērā zemes iegādei un pamatkapitāla veidā 21,8 miljonu EUR apmērā, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts [Austrijas] Republikai.”

Process

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas 2001. gada 17. aprīlī iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā, prasītāja cēla šo apelācijas prasību.
- 14 Ar [iestāšanās] rakstiem, kas kancelejā iesniegti, attiecīgi, 2001. gada 6. jūnijā, 16. un 26. jūlijā, *LLG*, Austrijas Republika un Burgenlandes zeme lūdza atļauju iestāties lietā, lai atbalstītu Komisijas secinājumus.

- 15 Ar 2001. gada 16. oktobra vēstuli prasītāja iesniedza lūgumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem saistībā ar Komisijai nosūtītajiem dokumentiem, kas norādīti iebildumu rakstā un Apstrīdētajā lēmumā, kā arī noteikta veida informāciju, it sevišķi par attiecīgo preču tirgu. 2001. gada 14. novembrī procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Komisijai tika lūgts iesniegt dažus no šiem dokumentiem. Tā šos dokumentus iesniedza noteiktajā termiņā.
- 16 Ar 2001. gada 10. decembra vēstuli prasītāja lūdza, lai noteiktiem tās prasības 14. un 15. pielikumā iekļautajiem datiem attiecībā uz *LLG*, Austrijas Republiku un Burgenlandes zemi tiek piemērota konfidencialitāte.
- 17 Ar 2002. gada 18. februāra rīkojumu piektās paplašinātās palātas priekšsēdētāja piešķīra atļauju iestāties lietā un piemērot konfidencialitāti.
- 18 2002. gada 21. maijā *LLG* un Burgenlandes zeme iesniedza kopīgu iestāšanās rakstu.
- 19 2002. gada 23. maijā Austrijas Republika iesniedza savu iestāšanās rakstu.
- 20 Komisija un prasītāja iesniedza savus apsvērumus par iestāšanās rakstiem, attiecīgi, 2002. gada 19. jūlijā un 6. septembrī.
- 21 Vadoties pēc tiesneša referenta ziņojuma, Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) pieņēma lēmumu uzsākt mutvārdu procesu.

- 22 2004. gada 17. jūnija Pirmās instances tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 23 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. pantu daļā, kur Komisija nolemj, ka garantijas sniegšana 35,8 miljonu EUR apmērā nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē;

- atcelt Apstrīdētā lēmuma 2. pantu daļā, kur Komisija nolemj, ka Austrijas Republikas piešķirtais atbalsts *LLG*, sniedzot *WiBAG* garantiju 14,5 miljonu EUR apmērā, atbilst garantiju vadlīnijām, ko Komisija ir apstiprinājusi ar numuru N 542/95;

- atcelt Apstrīdētā lēmuma 3. pantu;

— pakārtoti — atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. pantu daļā, kur Komisija nolemj, ka fiksētas cenas garantēšana Burgenlandes zemes vārdā, lai nodrošinātu komunālo pakalpojumu sniegšanu, un atbalsta sniegšana nezināmā apmērā, izveidojot uzņēmumam atbilstošu infrastruktūru, nav valsts atbalsts EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Savā replikā prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu atcelt arī Apstrīdētā lēmuma 2. pantu daļā, kur Komisija nolemj, ka vides atbalsts 5,37 miljonu EUR apmērā atbilst noteikumiem par vides aizsardzības finansēšanu, ko Komisija ir apstiprinājusi ar numuru N 93/148.

25 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasītājas norādītos nepamatotos pamatus un jaunus pamatus kā nepieņemamus;

— jebkurā gadījumā noraidīt prasību pilnībā kā nepamatotu;

— piespriet prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu un, jebkurā gadījumā, kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

27 Personas, kas iestājušās lietā, atsaucas uz prasības nepieņemamību, motivējot, ka Apstrīdētais lēmums prasītāju neskar individuāli.

28 Austrijas Republika norāda, ka valsts atbalsta kontroles jomā Komisijas lēmums, ar ko izbeidz saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu uzsākto procedūru, individuāli attiecas uz uzņēmumiem, kas ir iesnieguši sūdzību, pamatojoties uz kuru ir uzsākta šī procedūra, un kuri tika uzklauti saistībā ar to apsvērumiem, kas noteica šīs procedūras turpmāko gaitu, ja tomēr to stāvokli tirgū būtiski ietekmē atbalsts, par ko ir šis lēmums (Eiropas Kopienu Tiesas 1986. gada 28. janvāra spriedums lietā 169/84 COFAZ u.c./Komisija, *Recueil*, 391. lpp., 24. un 25. punkts).

- 29 Austrijas Republika uzskata, pirmkārt, tas, ka prasītāja ir ieinteresētā puse EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, nepiešķir tai tiesības iesniegt sūdzību par Apstrīdēto lēmumu. Tā norāda, ka saskaņā ar tiesas judikatūru fiziska vai juridiska persona tiek skarta individuāli sava ieinteresētās puses statusa dēļ tikai tad, ja Komisija ir atteikusies uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto atbalsta pārbaudes procedūru (Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra spriedums lietā T-11/95 *BP Chemicals/Komisija*, *Recueil*, II-3235. lpp., 88. un 89. punkts). Šādā gadījumā prasītāja varētu nodrošināt, ka tās procesuālās garantijas tiek respektētas tikai tad, ja tai būtu tiesības apstrīdēt šo lēmumu Kopienų tiesā (iepriekš minētais spriedums lietā *BP Chemicals/Komisija*, 89. punkts). Savukārt gadījumā, kā šajā lietā, kad Komisija pārbaudes procedūras beigās pieņēma lēmumu, ieinteresētās puses ir izmantojušas savas procesuālās garantijas, tādējādi, ņemot vērā tikai šo statusu, tās vairs nevar uzskatīt par personām, kuras šis lēmums skar individuāli.
- 30 Austrijas Republika papildina, ka ar prasītājas līdzdalību EKL 88. panta 2. punktā paredzētajā procedūrā nepietiek, lai to individualizētu tādā pašā veidā kā personu, kurai Apstrīdētais lēmums ir adresēts (Pirmās instances tiesas 1999. gada 11. februāra spriedums lietā T-86/96 *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen un Hapag-Lloyd/Komisija*, *Recueil*, II-179. lpp., 50. punkts). No tiesas judikatūras izriet, ka jautājumā par valsts atbalstu līdzdalība šajā procedūrā veido tikai vienu no apstākļiem, kas ļauj noteikt, vai lēmums, kura atcelšanu tā lūgusi, skar kādu fizisku vai juridisku personu (iepriekš minētais spriedums lietā *COFAZ u.c./Komisija*, 25. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 18. februāra rīkojums lietā T-189/97 *Comité d'entreprise de la Société française de production u.c./Komisija*, *Recueil*, II-335. lpp., 44. punkts).
- 31 Otrkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka prasītāja nevar izmantot faktisko argumentu, ka tās intereses ietekmē apstrīdēto pasākumu piešķiršana Eiropas Kopienų Tiesas 1984. gada 14. novembra sprieduma lietā 323/82 *Intermills/Komisija*, *Recueil*, 3809. lpp., 16. punkts, izpratnē. Norādītā šī sprieduma rindkopa faktiski neattiecas uz jautājumu par tiesībām celt prasību.

32 Treškārt, Austrijas Republika apgalvo, ka prasītāja nepierāda, ka apstrīdētie pasākumi būtiski ietekmē tās pozīciju tirgū. Tā norāda, ka šie pasākumi attiecas tikai uz liocela — preces, ko prasītāja neražo — rūpnīcas būvniecību. Tā piebilst, ka nepastāv jebkāda konkurences saikne starp šo precī un prasītājas precēm. Tā it īpaši uzskata, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā ir pareizi konstatējusi, ka viskozes šķiedrai un liocelam ir katram savs, atšķirīgs tirgus.

33 Attiecībā uz pēdējo minēto punktu Austrijas Republika norāda, pirmkārt, ka, no pircēja viedokļa raugoties, liocela šķiedras un viskozes šķiedras nav savstarpēji aizstājamas. Šī apgalvojuma atbalstam tā paskaidro, ka liocelam ir specifiskas īpašības, kas to atšķir no viskozes — tādās kā paaugstināta pretestība sausā stāvoklī, un mitrā vidē — niecīga saraušanās ūdenī, liela krāsu absorbcijas spēja, mikstums pieskaroties, līdzība ar zīdu, kā arī sajaukamība ar citām tekstilšķiedrām. Tā specifiskās “virsmas īpašības” un tā fibrillācijas tendence ļauj izveidot jaunas preces ar jaunām īpašībām — tādās, kam raksturīgas īpašības — “stonewashed” vai “persika miza”, kuras nevar iegūt, izmantojot viskozes šķiedras. Turklāt noteiktās jomās, kurās izmanto liocelu, tādās kā džinsa audums, viskozes šķiedru izmantošana tehniski ir neiespējama. Liocela ļoti lielā pretestība dod īpaši augstu produktivitāti, vērējot un aužot. Tā kā liocela ražošana ir dārgāka, šī prece ir paredzēta tiem tirgus segmentiem, kuros precēm ir labāka kvalitāte un tās ir dārgākas. Austrijas Republika tāpat atsaucas uz atsevišķirm Komisijas konstatētiem faktiem 2001. gada 17. oktobra lēmumā lietā COMP/M.2187 — *CVC/Lenzing*.

34 Otrkārt, Austrijas Republika apgalvo, ka liocela un viskozes ražošanas metodes būtiski atšķiras. Viskozi iegūst ķīmiskas pārveidošanas procesu rezultātā, turpretim liocelu iegūst fiziskā procesā, proti, izmantojot N-metil-morfolīna oksīda ūdens šķīdumu (NMMO). Tā uzsver, ka liocela ražošanas procesam ir bijuši vajadzīgi nopietni izpētes darbi un ka tas ir mazāk kaitīgs videi nekā viskozes šķiedru

ražošanas process, kurā nepieciešams būtisks daudzums ķīmisko vielu. Tā precizē, ka “jauno tehnoloģiju, ko izmanto liocela šķiedru ražošanai, raksturo [...] mazāks ražošanas posmu skaits, īsāki termiņi procesos, mazāka ķīmisko vielu izmantošana un slēgti ražošanas cikli”.

- 35 Austrijas Republika papildina — tas, ka zūd prasītājas tirgus daļa un krītas apgrozījums, nav attiecināms uz apstrīdēto pasākumu piešķiršanu *LLG*, bet gan izskaidrojams ar finansiālām un ekonomiskām grūtībām un milzīgajiem parādiem, ar ko prasītājai bija jāsasakarās jau daudzus gadus, sākot no 90-to gadu sākuma. Tā šajā sakarā norāda uz Komisijas 1998. gada 28. oktobra Lēmumu 1999/395/EK par Spānijas Karalistes sniegto atbalstu *Sniace, SA*, kas atrodas Torrelavegā (Kantabrijā) (OV 1999, L 149, 40. lpp.).
- 36 *LLG* un Burgenlandes zeme norāda, ka nepastāv konkurences attiecības starp *LLG* un prasītāju, kura nedarbojas liocela sektorā. Šajā sakarā tās balstās uz tiem pašiem argumentiem, ko norādījusi Austrijas Republika un kas ir izklāstīti iepriekš.
- 37 Atbildot uz repliku, Komisija lūdz Pirmās instances tiesu pēc pašas iniciatīvas pārbaudīt prasītājas tiesības celt prasību, tā kā tas ir nepieciešams procesa nosacījums. Tā nopietni apšaubā faktu, ka prasītājas konkurētspēju ir būtiski ietekmējis apstrīdētais atbalsts, kas attiecas tikai uz liocela ražošanu, kurš atrodas no viskozes tirgus atšķirīgā tirgū. Šajā sakarā tā it sevišķi uzstāj uz to, ka liocela cena ir jūtami augstāka nekā viskozes šķiedras cena un ka šīs divas šķiedras nav paredzētas vienai un tai pašai izmantošanai. Turklāt tā norāda, ka prasītāja savos apsvērumos, ko tā iesniedza pirmstiesas procesa laikā, aprobežojās ar “lēmumā [par procedūras uzsākšanu] izteikto šaubu atkārtotu izklāstu”.

- 38 Prasītāja norāda, pirmkārt, ka saskaņā ar pastāvīgo tiesas judikatūru personai, kas iestājas lietā, nav tiesību iesniegt iebildumus par nepieņemamību, kuri nav formulēti atbildētājas prasījumos (Pirmās instances tiesas 1997. gada 27. novembra sprieduma lietā T-290/94 *Kayserberg/Komisija*, *Recueil*, II-2137. lpp., 76. punkts, un 1999. gada 21. janvāra spriedums apvienotajās lietās T-185/96, T-189/96 un T-190/96 *Riviera Auto Service u.c./Komisija*, *Recueil*, II-93. lpp., 25. punkts). Prasītāja atstāj Pirmās instances tiesas ziņā izlemēt, vai nepieņemamības pamats par to, ka nav tiesību celt prasību, būtu jāpārbauda pēc tiesas pašas iniciatīvas.
- 39 Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētais lēmums to skar tieši un individuāli.
- 40 Saistībā ar nosacījumu par individuālu skaršanu tā apliecina, ka, pirmkārt, ir aktīvi līdzdarbojusies pirmstiesas procesā, iesniedzot rakstveida apsvērumus.
- 41 Otrkārt, tā norāda, ka, piešķirot apstrīdētos pasākumus *LLG*, tā ir nostādīta neizdevīgākā situācijā "saskaņā ar iepriekš minēto tiesas judikatūru, it sevišķi saskaņā ar spriedumu lietā [...] *Intermills/Komisija*".
- 42 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka šie pasākumi tai ir radījuši tāds ekonomiskus zaudējumus kā "tirgus daļas [daļu] zaudēšana, apgrozījuma un nemateriālo aktīvu kritums". Lai parādītu patiesos zaudējumus un to apmēru, tā norāda uz komentāru, kas iekļauts prasības pieteikuma 14. pielikumā.

43 Minētajā komentārā prasītāja norāda šādus apsvērumus:

- Eiropas un Pasaules viskozes tirgum ir raksturīga ražošanas jaudas un patēriņa samazināšanās;
- šāda situācija ir “nesaderīga ar tādas jaunas aizstājējindustrijas radīšanu, kas saņem īpašu Eiropas finansējumu”;
- “[..] liocelu ar lielākas vai mazākas nozīmes konkurences priekšrocībām vienlīdz izmanto gan tradicionālās viskozes šķiedras vietā, gan aizstājot to”;
- *LLG* liocela piedāvājums Eiropas viskozes tirgū ir 3,5 %;
- “nav šaubu, ka piedāvājums, kas veido 3,5 % no tirgus, rada cenas, nosacījumu u. c. izmaiņas vēl jo vairāk tādēļ, ka investīcijas/amortizācijas izmaksu dēļ šādi var īstenot negodīgu konkurenci, kas kaitē citām šķiedrām, kuras atrodas vājākā ekonomiskā pozīcijā, un var radīt zaudējumus, turpretim liocela šķiedra, kurai amortizācija nav vajadzīga, var dot peļņu”;

- prasītāja turklāt beidza ražot un līdz ar to pārdot šādus viskozes daudzumus: [...] ¹ tonnas 1997. gadā, [...] tonnas 1998. gadā, [...] tonnas 1999. gadā, [...] tonnas 2000. gadā; samazinājums par [...] tonnām gadā ir paredzēts, sākot no 2001. gada;

- tas atbilst zaudētiem neto ienākumiem [...] spāņu pesetu (ESP) apmērā 1997. gadā, [...] spāņu pesetu (ESP) apmērā 1998. gadā, [...] spāņu pesetu (ESP) apmērā 1999. gadā, [...] spāņu pesetu (ESP) apmērā 2000. gadā, [...] spāņu pesetu (ESP) apmērā saskaņā ar prognozi 2001. gadam un [...] ESP apmērā saskaņā ar prognozi 2001.–2007. gadam;

- *LLG* liocela piedāvājums tāpat ir radījis “negatīvas cenu izmaiņas [...] % apmērā no tirgus cenas” jeb šādus zaudējumus prasītājam: [...] ESP 1997. gadā, [...] ESP 1998. gadā, [...] ESP 1999. gadā, [...] ESP 2000. gadā un [...] ESP saskaņā ar prognozi 2001. gadam un [...] ESP saskaņā ar prognozi 2002.–2007. gadam;

- turklāt *LLG* “ar īpašu pārdošanas vietu palīdzību, kas, attiecīgi, pārdod par īpaši zemu cenu” tirgū laiž apmēram 1000 tonnas “otršķirīgu preču” (vai “standartam neatbilstošu preču”), kā dēļ prasītāja ir spiesta pazemināt cenu “tādas pašas kvalitātes precēm”;

- šādi prasītāja ir zaudējusi ienākumus [...] ESP apmērā gadā.

1 — Konfidencialie dati aizklāti.

- 44 Savā replikā prasītāja norāda uz to, ka *LLG* ar preču zīmi “Pro-Viscose” ražo un pārdod precī, ko veido viskozes un liocela sajaukums (turpmāk tekstā — “proviskoze”), un apgalvo, ka šī prece konkurē ar viskozi. No atbildei pievienotā komentāra izriet, ka *LLG* ir piedāvājusi proviskozi vairākiem prasītājas klientiem “par cenu, kas atbilst tradicionālās viskozes cenai”.
- 45 Savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem prasītāja apgalvo, ka tā “nenoliedzami” ir ar *LLG* konkurējošs uzņēmums. Viskozes šķiedra, ko tā ražo, tieši konkurē ar *LLG* ražotajām precēm, proti, liocelu, “liocela otršķirīgajām precēm” un proviskozi. Lai pamatotu šo pēdējo minēto apgalvojumu, tā atsaucas uz eksperta ziņojumu, ko ir uzrakstījis “neatkarīgs konsultants” F. Marsals Amenoss [*F. Marsal Amenós*], kā arī uz “neatkarīgas vairumtirgotājas” sabiedrības *Manfib Sas* liecību. Liocels faktiski ir tikai “uzlabota viskozes šķiedra”, ar ko “lielākajā daļā izmantošanas gadījumā” var aizstāt viskozi. Prasītāja šajā sakarā atzīst, ka, ņemot vērā liocela augstāko cenu, *LLG* ir laidusi tirgū proviskozi un “liocela otršķirīgos (zemākas kvalitātes) izstrādājumus” par cenām, kas “tuvas viskozes [cenām]”. Tā piebilst, ka liocela šķiedras ir iekarojušas nozīmīgu Eiropas grieztās celulozes šķiedras tirgus daļu, tas ir, no 5 līdz 10 %; tirgu, ko agrāk apgādāja tikai Eiropas viskozes ražotāji.
- 46 Tiesas sēdē prasītāja papildināja, ka *LLG* ir laidis tirgū “liocela otršķirīgo izstrādājumu” noteikta veida izmantošanai (cigarešu filtri, mītrās salvetes, putekļu lupatas u.c.). Tā arī norāda, ka liocels ir labākas kvalitātes izstrādājums nekā viskoze, it sevišķi pretestības ziņā, ka tas uzrāda vairākas tehniskās īpašības un ka “tīrā liocela” cena ir augstāka nekā viskozes cena. Attiecībā uz šo pēdējo minēto punktu tā precizē, ka, tikai sajaucot ar citu produkciju, liocelu var piedāvāt par konkurējošām cenām, salīdzinot ar viskozes cenām.

47 Visbeidzot, prasītāja atzīst, ka saskaņā ar tiesas judikatūru ar to vien, ka akts varētu ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv konkrētā tirgū, nepietiek, lai saimnieciskās darbības veicējus, kurus saista jebkāda veida konkurences attiecības ar akta adresātu, varētu uzskatīt par tādiem, kurus akts skar tieši un individuāli (Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedums apvienotajās lietās 10/68 un 18/68 *Eridania u.c./Komisija, Recueil*, 459. lpp., 7. punkts). Tomēr prasītāja uzstāj uz to, ka, pirmkārt, tirgū ir tikai ierobežots skaits attiecīgo produktu ražotāju [tikai pieci ražotāji ir pārstāvēti standarta kvalitātes pārtrauktās viskozes šķiedras tirgu sektorā ("commodity viscose staple fibres") un trīs — masveidā krāsotās pārtrauktās šķiedras tirgus sektorā ("spundyed viscose staple fibres")] un, otrkārt, ka investīciju projekta [īstenošanas] rezultātā būtiski palielināsies ražošanas jauda.

48 Saistībā ar nosacījumu par tiešu skaršanu prasītāja norāda, ka ar Apstrīdēto lēmumu ir atstāti spēkā visi apstrīdētie pasākumi, lai arī tā lūdza Komisiju lemt par šo pasākumu atcelšanu vai grozīšanu (iepriekš minētais spriedums lietā *COFAZ u.c./Komisija*, 30. punkts, un Pirmās instances tiesas 1995. gada 6. jūlija spriedums apvienotajās lietās no T-447/93 līdz T-449/93 *AITEC u.c./Komisija, Recueil*, II-1971. lpp., 41. punkts).

Pirmās instances tiesas vērtējums

49 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 40. panta ceturto daļu argumenti, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst tikai atbalstīt vienas puses prasījumu. Otrkārt, saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 3. punktu personai, kas iestājas lietā, ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā.

50 Savos prasījumos Komisija aprobežojās ar lūgumu noraidīt prasību pēc būtības un neapstrīdēja prasītājas tiesības celt prasību.

- 51 Kā personām, kas iestājas lietā, Austrijas Republikai, *LLG* un Burgenlandes zemei tādējādi nav tiesību atsaukties uz nepieņemamību.
- 52 Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka saskaņā ar Reglamenta 113. pantu Pirmās instances tiesa var jebkurā laikā pēc pašas iniciatīvas izskatīt absolūtus šķēršļus tiesas procesam, tai skaitā tos, ko iesniegušas personas, kas iestājas lietā (Pirmās instances tiesas 1996. gada 22. oktobra spriedums lietā T-266/94 *Skibsvaerftsforeningen u.c./Komisija, Recueil*, II-1399. lpp., 40. punkts; 1997. gada 24. oktobra spriedums lietā T-239/94 *EISA/Komisija, Recueil*, II-1839. lpp., 26. punkts, un 1998. gada 17. jūnija spriedums lietā T-174/95 *Svenska Journalistförbundet/Padome, Recueil*, II-2289. lpp., 79. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 1990. gada 11. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-305/86 un C-160/87 *Neotype Techmashexport/Komisija un Padome, Recueil*, I-2945. lpp., 18. punkts; 1993. gada 24. marta spriedumu lietā C-313/90 *CIRFS u.c./Komisija, Recueil*, I-1125. lpp., 23. punkts, un 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91 *Matra/Komisija, Recueil*, I-3203. lpp., 13. punkts).
- 53 Šajā lietā personu, kas iestājas lietā, norādītais šķērslis tiesas procesam, ir absolūts šķērslis, jo tas attiecas uz prasītājas tiesībām celt prasību (šajā sakarā skat. Tiesas 2001. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-341/00 P *Conseil national des professions de l'automobile u.c./Komisija, Recueil*, I-5263. lpp., 32. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *EISA/Komisija*, 27. punkts). Tātad Pirmās instances tiesa to var izskatīt pēc pašas iniciatīvas.
- 54 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu fiziska vai juridiska persona var vērsties tiesā par lēmumu, kas ir adresēts kādai citai personai, tikai tad, ja šis lēmums to skar tieši un individuāli. Tā kā Apstrīdētais lēmums ir adresēts Austrijas Republikai, ir jāpārbauda, vai prasītāja atbilst šiem diviem nosacījumiem.
- 55 Saistībā ar jautājumu par to, vai Apstrīdētais lēmums prasītāju skar individuāli, ir jāatgādina, ka no pastāvīgās judikatūras izriet — subjektus, kas nav lēmuma adresāti,

var uzskatīt par individuāli skartiem tikai tad, ja šis lēmums tos ietekmē dažu tiem specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tos raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197., 223. lpp.; 2000. gada 23. maija spriedums lietā C-106/98 P *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, *Recueil*, I-3659. lpp., 39. punkts, un Pirmās instances tiesas 1995. gada 27. aprīļa spriedums lietā T-435/93 *ASPEC* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1281. lpp., 62. punkts).

56 Saistībā it sevišķi ar valsts atbalsta jomu — ne tikai uzņēmums, kurš saņem atbalstu, bet arī ar to konkurējoši uzņēmumi, kas aktīvi līdzdarbojušies procedūrā, kura uzsākta atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam attiecībā uz individuālu atbalstu, ir atzīti par tādiem, ko Komisijas lēmums par šīs procedūras izbeigšanu skar individuāli, ja atbalsts, par kuru ir Apstrīdētais lēmums, būtiski ietekmē šo uzņēmumu tirgus pozīciju (iepriekš minētais spriedums lietā *COFAZ* u.c./Komisija, 25. punkts).

57 Uzņēmums līdz ar to nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu ar uzņēmumu, kurš saņem atbalstu, bet tam turklāt ir jāpierāda, ka, ņemot vērā to, cik lielā mērā tas, iespējams, līdzdarbosies procedūrā, un to, cik apdraudēta ir tā tirgus pozīcija, tas atrodas tādā faktiskā situācijā, kura to individuāli izceļ analogi adresātam (iepriekš minētais spriedums lietā *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, 41. punkts).

58 Šajā lietā ir jānoskaidro, cik lielā mērā prasītājas līdzdalībai saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu uzsāktajā procedūrā un ietekmei uz tās tirgus pozīciju ir individualizējošs raksturs EKL 230. panta nozīmē.

- 59 Vispirms ir jākonstatē, ka pirmstiesas procesā prasītājam bija tikai otršķirīga loma. Pirmkārt, tā neiesniedza Komisijai nevienu sūdzību. Otrkārt, ir skaidrs, ka šīs procedūras gaitu lielākoties neietekmēja apsvērumi, ko tā iesniedza ar 1999. gada 12. februāra un 4. oktobra vēstulēm (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *COFAZ u.c./Komisija*, 24. punkts). Savos 1999. gada 12. februāra apsvērumos prasītāja būtībā aprobežojas ar vairāku Komisijas konstatējumu, kas ietverti lēmumā par procedūras uzsākšanu, atkārtotību, tos īsi komentējot un nesniedzot nevienu konkrētu pierādījumu. Tāpat savos 1999. gada 4. oktobra apsvērumos tā aprobežojas ar apgalvojumiem — sīkāk neprecizējot vai nesniedzot pierādījumus, — ka pasākumi, kas noteikti lēmumā par procedūras paplašināšanu, ir valsts atbalsts un ka tie ir jāatzīst par nesaderīgiem ar kopējo tirgu.
- 60 Otrkārt, saistībā ar to, cik apdraudēta ir prasītājas tirgus pozīcija, vispirms jāpatur prātā — kā izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā *COFAZ u.c./Komisija* 28. punkta, — ka Kopienas tiesa, lemjot par pieņemamību, nevar galīgi izlemt jautājumu par konkurences attiecībām starp prasītāju un uzņēmumu, kurš saņem atbalstu. Šajā sakarā tikai prasītājam ir jānorāda pienācīgā veidā iemesli, kuru dēļ Komisijas lēmums kaitē tās likumīgajām interesēm, būtiski ietekmējot tās pozīciju attiecīgajā tirgū.
- 61 Turklāt ir jānorāda, ka šajā lietā Apstrīdētajā lēmumā paredzētie pasākumi attiecas tikai uz attiecīgo liocela ražošanas rūpnīcu, un nav strīda par to, ka prasītāja neražo šī veida šķiedru un arī neplāno to darīt nākotnē.
- 62 Tomēr prasītāja norāda uz trim argumentiem, mēģinot pierādīt, ka Apstrīdētais lēmums var būtiski ietekmēt tās pozīciju tirgū.

- 63 Pirmkārt, savā prasības pieteikumā tā būtībā apgalvo, ka viskoze un liocels ir tieši konkurējoši [izstrādājumi].
- 64 Tā kā, pārbaudot pieņemamību, nav jāpieņem galīgais lēmums par attiecīgo preču tirgus definēšanu, pietiek konstatēt, ka šo apgalvojumu atspēko vairāki pierādījumi lietas materiālos.
- 65 Pirmkārt, liocelam ir noteiktas fizikālās īpašības, kas to skaidri padara atšķirīgu no viskozes. Prasītāja savā prasības pieteikuma 23. punktā arī norāda, ka "liocelam ir dabiska un biodeģenerējoša izcelsme; [ka] izmantotais šķīdinātājs nav toksisks, ir pārstrādājams, atbilst normām par toksisko vielu neesamību, nodrošina paaugstinātu pretestību gan kondicionējoties, gan saskaroties ar mitrumu, un uzrāda zemu saraušanās procentu". Tāpat tiesas sēdes laikā tā atzina, ka liocelam ir "priekšrocības tehniskā ziņā", labāka kvalitāte nekā viskozes šķiedrai un tas nodrošina paaugstinātu pretestību. Turklāt tā neapstrīd, ka liocelam raksturīga fibrillācijas tendence, kas ļauj radīt audumus ar labu kritumu un zīdainus pēc taustes. Saistībā ar pēdējo minēto liocela īpašību prasītāja aprobežojās ar apgalvojumu, ka tā "ir vecmodīga un mūsdienās vairs [netiek] novērtēta" (prasības pieteikuma 26. punkts).
- 66 Prasītājas apgalvojums, saskaņā ar kuru liocels "lielākajā daļā izmantošanas gadījumā" var būt viskozes aizstājējs, nav pārliecinoši pamatots. "Neatkarīgā konsultanta" "ekspertīzes ziņojums", kas pievienots prasītājas apsvērumiem par iestāšanās rakstiem, lai atbalstītu šo apgalvojumu, nav pārliecinošs. Faktiski, tas ir dokuments uz vienas lapas, kurā ir tikai dažas rindkopas un kas sniedz ļoti virspusēju jautājuma analīzi. Šajā dokumentā turklāt ir acīmredzamas neprecizitātes, tādas kā ražošanas procesu lielā līdzība, kā arī liocela un viskozes šķiedru īpašību līdzība (skat. 65. punktu iepriekš un 69. punktu turpmāk). Saistībā ar "neatkarīga

vairumtirgotāja” liecību, kas arī pievienota prasītājas apsvērumiem par iestāšanās rakstiem — tajā vienīgi apgalvots, ka noteiktu īpašu izmantošanas veidu gadījumā atsevišķi prasītājas klienti savos ražojumos viskozes vietā ir iestrādājuši liocelu vai proviskozi.

- 67 Turklāt šo apgalvojumu atspēko *LLG* paziņojums kādā simpozijā, uz kuru prasītāja norāda, lai atbalstītu savu argumentu (prasības pieteikuma 30. punkts un prasības pieteikuma 14. pielikums), un saskaņā ar kuru liocels ir “papildinoša šķiedra, kam ir atšķirīga izmantošana”.
- 68 Otrkārt, nav strīda par to, ka liocela cena ir ievērojami augstāka nekā viskozes šķiedras cena. Prasītāja to ir nepārprotami atzinusi gan savos rakstiskajos iesniegumos (prasības pieteikuma 26. punkts un 77. un 78. punkts prasītājas apsvērumos par iestāšanās rakstiem), gan tiesas sēdē. Prasītāja tai skaitā ir vairākkārt atzinusi, ka liocelu varētu laist tirgū par konkurējošām cenām, salīdzinot ar viskozes šķiedras cenām, tikai tad, ja to sajauktu ar citiem izstrādājumiem.
- 69 Visbeidzot, saskaņā ar attiecīgajiem prasītājas paziņojumiem liocela ražošanas process, no vienas puses, un viskozes šķiedras [ražošanas process], no otras puses, ievērojami atšķiras. Prasības pieteikuma 23. punktā tā norāda, ka “liocelam [...] šķīdinātājs tiek izmantots (NMMO tipa) celulozes masai, turpretim klasiskās viskozes ražošanas procesu veido mersezēšanas un ksantogēnācijas (*xantogēnación*) posmi” un ka “salīdzinot ar klasiskās viskozes ražošanas procesiem, [...] liocels [tiek ražots], viskozes ražošanas tradicionālo posmu vietā izmantojot šķīdinātāju”. Turklāt replikas 36. punktā tā papildina, ka “ražošanas procesa kontekstā [tā] piekrīt Komisijai, ciktāl tā apgalvo, ka liocelu ražo no tradicionālajiem viskozes ražošanas procesiem atšķirīgā procesā”.

70 Jebkurā gadījumā, pat ja pieņemtu, ka liocels tieši konkurē ar viskozes šķiedru, ir jākonstatē, ka prasītājas rakstiskie paziņojumi un sevišķi tās iesniegtā prasības pieteikuma 14. pielikumā esošais komentārs nesniedz pietiekamus pierādījumus tam, ka Apstrīdētais lēmums var būtiski ietekmēt tās pozīciju tirgū. Norādes, kas ir šajā komentārā, faktiski ir balstītas uz nepamatotiem postulātiem — tādiem, ka *LLG* liocela ražošana, sākot no 1997. gada, pilnībā aizstājusi viskozes ražošanu un ka tā ir orientēta tikai uz Eiropas tirgu. Turklāt šajā piezīmē prasītāja atzīst, ka saistībā ar to, ka “[*LLG*] piedāvājums atbilst 3,5 % tirgus”, tā, sākot no 1997. gada, ir beigusi ražot un, tāpat, pārdot noteiktus viskozes daudzumus, nepamatojot savu apgalvojumu ar kaut necīgāko pierādījumu un nesniedzot jebkādu paskaidrojumu par to, kādā veidā tā ir aprēķinājusi šos daudzumus. Tāpat ir jāatzīmē, ka tā nesniedz ne visniecīgāko pierādījumu tam, lai atbalstītu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru šis “piedāvājums” radīja “vismaz [...] % izmaiņas pašreizējā tirgus cenā”.

71 Otrkārt, prasītāja atsauca uz to, ka vienlaikus ar “tīro liocelu” un proviskozi pastāv “liocela otršķirīgie izstrādājumi”, ko tā kvalificē kā “zemākas kvalitātes” liocelu. Savas prasības pieteikuma 14. pielikuma piezīmē tā šajā sakarā norāda, ka *LLG* ar “īpašu pārdošanas vietu” palīdzību un “par ļoti zemām cenām” gadā pārdod 1000 tonnas “otršķirīgo ražojumu”, kas prasītājai lika pazemināt cenas par [...] ESP par kilogramu visiem “tās pašas kvalitātes ražojumiem”.

72 Šajā sakarā ir jākonstatē — pierādījumi lietas materiālos neļauj secināt, ka pastāv atšķirīgas kvalitātes liocels. It sevišķi ir jāuzsver, ka savos rakstiskajos iesniegumos prasītāja nesniedz nekādu precizējumu tam, kas ir šie “liocela otršķirīgie ražojumi”. Tā turklāt nav nopietni apstrīdējusi apgalvojumu, ko vairākkārt paudušas *LLG* un Burgenlandes zeme, saskaņā ar kuru nepastāv zemākas kvalitātes liocels. Saistībā ar apsvērumiem par iestāšanās rakstiem pievienoto “neatkarīga vairumtirgotāja” liecību — tā šajā punktā nesniedz nekādu izskaidrojumu, jo vairumtirgotājs aprobežojas ar norādi, ka “otršķirīgas [šķiedras]” ir daļa no *LLG* “modificētās šķiedras”, tāpat kā liocels un proviskoze.

- 73 Pat ja pieņemtu, ka *LLG* ražo zemākas kvalitātes liocelu, ko tā pārdod par ļoti zemām cenām, ir jāatzīmē, ka prasītāja nav pamatojusi savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru tai šī iemesla dēļ bija jāpazemina savas cenas “tās pašas kvalitātes produktiem”. Turklāt tā nekādā veidā nepamato daudzumus un cenas pazeminājumu, uz ko tā atsaucas.
- 74 Treškārt, savā replikā un apsvērumos par iestāšanās rakstiem prasītāja vairāk balstās uz konkurenci, kas pastāv starp proviskozi un viskozi. Prasītāja uzsver, ka tās situāciju tirgū ir ietekmējis tas, ka *LLG* laiž tirgū proviskozi par cenām, kas konkurē ar viskozes cenām, un ka, ņemot vērā pirmā minētā izstrādājuma augstāku kvalitāti, klienti tam dod priekšroku, salīdzinot ar otro minēto izstrādājumu.
- 75 Šajā sakarā ir jākonstatē — prasītāja aprobežojas ar to, ka izsaka nepietiekami argumentētus apgalvojumus.
- 76 Pirmkārt, piezīme, kas pievienota prasītājas replikai, lai atbalstītu šos apgalvojumus, nav pārlicinoša, jo tas ir tikai dokuments, ko ir sagatavojuši prasītājas iekšējie dienesti un kas sniedz ļoti vispārīgu informāciju, kura iegūta, sarunājoties ar dažiem prasītājas klientiem.
- 77 Otrkārt, pat ja pieņemtu, ka proviskoze un viskoze ir paredzētas vienam un tam pašam izmantošanas veidam un tiek pārdotas par salīdzināmām cenām, ir jāatzīmē, ka prasītāja nesniedz nevienu, pat ne vispārīgu, norādi uz zaudējumiem vai citām negatīvām sekām, ar ko tā saskārusies tādēļ, ka *LLG* piedāvā proviskozi. Detaļas šajā sakarā ir it īpaši svarīgas, jo ir zināms, ka proviskoze ir jauns produkts, kuru sāka ražot un laist tirgū tikai nākamajā gadā pēc Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

- 78 No iepriekš minētajiem secinājumiem izriet, ka prasītāja nav pienācīgi parādījusi iemeslus, kuru dēļ Apstrīdētais lēmums varēja ietekmēt tās likumīgās intereses, būtiski ietekmējot tās pozīciju tirgū.
- 79 Ņemot vērā šo apstākli un ierobežoto lomu, kas prasītājam bijusi pirmstiesas procesā (skat. 59. punktu iepriekš), ir jāsecina, ka Apstrīdētais lēmums prasītāju individuāli neskar.
- 80 Līdz ar to prasība ir jāatzīst par nepieņemamu, neizvērtējot, vai prasītāju Apstrīdētais lēmums skar tieši.
- 81 Kas attiecas uz lūgumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, ko prasītāja iesniedza 2001. gada 16. oktobrī — tā kā šis lūgums attiecas uz dokumentiem un informāciju, uz kuru neattiecas 2001. gada 14. novembrī noteiktie procesa organizatoriskie pasākumi, nav vajadzības tos veikt; jo pierādījumi, kas atrodami lietā, un paskaidrojumi, kas sniegti tiesas sēdes laikā, ir pietiekami, lai Pirmās instances tiesa šajā lietā pieņemtu spriedumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 82 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

- 83 Austrijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo daļu. Piemērojot Reglamenta 87. panta 4. punkta trešo daļu, *LLG* un Burgenlandes zeme sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**
- 2) **prasītāja sedz pati savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 14. aprīlī.

Sekretārs

Priekšsēdētāja

H. Jung

P. Lindh

II - 1196